

JAPONSKA VLADA JE ODGOVORILA LIGI NARODOV

V ODGOVORU, KI GA JE POTRDIL
JAPONSKI CESAR JE REČENO, DA JE
SPRAVA S KITAJSKO NEMOGOČA

Japonska noče niti za las popustiti. — Japonci baje ne bodo zasedli province Džehol, pač bodo skušali izgnati iz nje kitajske roparje. — Mandžurija je edina dežela na svetu, ki more preživljati samo sebe ter lahko živi brez vsake tuje pomoči. Izjava kitajskega zunanjega ministra.

TOKIO, Japonska, 13. februarja. — Japonski kabinet je potrdil in cesar Hirohito je odobril odgovor japonske vlada Ligi narodov, v katerem japonska vlada izjavlja, da trdno stoji na svojem stališču, da obdrži neodvisnosti države Mančukuo, katero je postavila japonska armada.

To poročilo je bilo takoj brzojavno sporočeno japonskemu delegatu kot odgovor na vprašanje Lige narodov, ako hoče Japonska odpustiti Mančukuo kot samostojno državo.

Ta odgovor pomeni konec vseh pogajanj glede sporazuma o Mandžuriji s Kitajsko. Vsled tega je tudi neizogibna posledica, da Japonska izstopi iz Lige.

Z ozirom na sklep Lige narodov, da bo posebni odbor Lige in zastopnikov Združenih držav in Rusije vodil pogajanja med Japonsko in Kitajsko in bo varoval kitajsko nadvlado nad Mandžurijo, je Japonska prisiljena izpolniti svojo grožnjo, da izstopi iz Lige narodov.

Japonska se ne bo hotela pogajati s komisijo, ki jo priporoča odbor devetnajstih Lige narodov.

Namestnik zunanjega ministra države Mančukuo, Cuiči Chajaši, ki je Japonec, je rekel:

"Ako Liga narodov in druge države zapro vrata za priznanje Mančukuo in bodo bojkotirale Japonsko in Mančukuo, bo Japonska prisiljena zapreti proti njim vrata v Mandžuriji.

Za vsakim ministrskim uradnikom v državi Mančukuo je en japonski svetovalec in jih je nad 600.

"Mandžurija je na celem svetu edina dežela, ki more preživljati sama sebe in more živeti brez vsake tuje pomoči," je rekel Ohajaši.

Navzlic temu, da je sklenila Liga narodov, da Japonska ne sme prodirati v provincijo Džehol, se Japonska v Mandžuriji pripravlja na veliko prodiranje na Kitajsko.

Vrhovni poveljnik japonske armade v Mandžuriji in japonski poslanik pri vladi Mančukuo, general Muto je rekel: "Japonska nima niti najmanjšega namena polastiti se provincije Džehol za sebe. V Džehol gremo samo, da iz dežele preženemo roparje."

PEIPING, Kitajska, 13. februarja. — Kitajski zunanji minister T. V. Soong je rekel, da bo kitajska vlada odpoklicala svojega poslanika iz Tokio, ako bo japonska armada še nadalje prodirala v provincijo Džehol.

"Po mojem mnenju," je rekel minister Soong, "je v Tokio kitajski poslanik nepotreben, ako bi se zopet pričelo japonsko prodiranje v Džehol, kajti diplomatični protest ne bi nič zalegel."

Dalje je rekel Soong, da vpad v Džehol pomeni ravno isto kot napad na Nanking. Proti vpadu se bo uprla cela Kitajska z vso svojo oboroženo silo. Japonci so se polastili severnega dela Kitajske, toda vsakemu nadaljnjemu prodiranju se bodo Kitajci odločno uprli.

Maršal Cang Hsue-liang ima popolno podporo kitajske vlade in je pripravljen na boj. Vrhovni poveljnik kitajske vojske general Cang Kaj-Šek se nahaja v Nanchangu in vežba kitajsko armado za vojno.

Lindberghovega prijatelja so odvedli

ZA ODPRAVO PROHIBICIJE

Senat bo še ta teden sklepal o izpremembi prohibicijske postave. — Sedaj je večje upanje za izpremembo.

Washington, D. C., 13. februarja. — Še ta teden bo senat vzel v pretes predloga za izpremembo prohibicijske postave.

Kot pravi senator John J. Blaine iz Wisconsin, bo senat še pred soboto sprejel postavbo, ki bo premenila in olajšala prohibicijsko postavbo.

Senatorji že niso več zadovoljni, ker se razne predloge v senatu tako dolgo zadržujejo.

Sedaj je mnogo boljši izgled, da bo odpravljena prohibicijska postavba. — Je rekel senator Blaine, — kakor pa kdaj poprej. Kakorhitro bomo potrdili proračun za vojsko bomo takoj pričeli razpravljati o predlogu za odpravo prohibicije. Mislim, da bomo s tem izgubili le malo časa, navzlic temu, da bodo suhači skušali podaljšati debato.

Ako bodo debate glede odprave prohibicije pokazale, znake, da bi se preveč raztegnile, bo predloga odložena in bodo prišle v pretes druge predloge.

HOOVROVO SVARILO

Predsed. Hoover je priporočal, naj države zopet uveljavijo zlato valuto, češ, da je to edin izhod iz krize.

O priliki Lincolnovega rojstnega dne je priredil Republikanski Narodni Klub v newyorskem Waldorf Astoria hotelu velik banket, pri katerem je nastopil kot glavni govornik predsednik Hoover.

Razpravljaj je o gospodarskem položaju o razorožitvi in vojni dolgovih.

Rekel je, da se morajo evropske države, ki so opustile zlato valuto, čimprej vrniti k zlatemu standardu. Le v tem slišu bi bile Združene države pripravljene pogajati se glede znižanja vojne dolga. Da bi bil vojni dolg popolnoma črtan, ni zaenkrat niti misliti. Evropske države izdajo trikrat več za oboroževanje kot pa znaša vsota, ki nam jo dolgujejo.

Banketa se je udeležilo nad 1500 odličnih republikancev.

Igralka Edith Barrett, koje stari oče je bil velik prijatelj Abrahama Lincolna, je prečitla Lincolnov gettysburški govor.

Toastmaster je bil predsednik republikanskega narodnega odbora, Charles D. Hilles.

Hooverov govor je bil broadcastan po vsej deželi. Opolnoči se je odpeljal Hoover s svojo ženo nazaj v Washington.

HOOVER ODLIKOVAN

Dunaj, Avstrija, 13. februarja. Rudarska visoka šola v Ljubnu na Štajerskem je sklenila, da podeli predsedniku Hooverju častni naslov doktorja.

DALLADIER JE DOBIL ZAUPNICO

V francoskem senatu se bo vršila vroča debata za zvišanje davkov. — Brivci so imeli dosti dela.

Pariz, Francija, 13. februarja. Po sedemindeset ur trajajoči debati o vladnem finančnem programu je izrekla zbornica vladi zaupnico. Za zaupnico je bilo odanih 349, proti nji pa 235 glasov.

Finančni program vključuje prištednje in nove davke v višini 210 milijonov dolarjev.

Ob koncu debate je pozval ministrski predsednik Dalladier poslance naj mu izrečejo zaupnico. Navšlje 37 ur trajajočemu zborovanju so bili poslanci presenetljivi, vo sveži in čili.

Predloga bo sedaj predložena senatu, kjer jo istotako čaka vroča debata.

Po glasovanju se je zbornica odgodila do petka.

Seja se je začela v nedeljo ob devetih dopoldne. Nekateri poslanci so spali na svojih sedežih, drugi so pa vztrajali do konca. Ministrski predsednik si je privoščil tri ure spanja.

Brivci v bourbonski palači so imeli strahno dosti dela. Nad šeststo oseb je čakalo, da pridejo na vrsto.

Nasprotniki vladne predloge so govorili o "Hitlerjevi nevarnosti", da bi preprečili zmanjšanje proračuna za narodno obrambo. Navzlic temu je pa ministrski predsednik prodiral s predlogom da je treba zmanjšati proračun za armado in mornarico za dvajset milijonov dolarjev.

Zveza davkoplačevalcev je naznanila, da se bodo vršila dne 9. marca po vsej Franciji velika protestna zborovanja proti nameranim novim davkom.

BIVŠI PREDSEDNIK V JEČI

Varšava, Poljska, 12. februarja. — Bivšemu poljskemu predsedniku Vincencu Wites je bilo dokazano, da je ruval proti poljski republiki ter je bil obsojen na poldrugo leto ječe. Deset drugih nezadovoljnih voditeljev je bilo obsojenih na zapor od enega do pet let.

MOČAN POTRES

NA KITAJSKEM

Peiping, Kitajska, 13. februarja. Velik potres 26. decembra v oddaljeni provinci Kansu v severozahodni Kitajski je zahteval najmanj 280 človeških življenj in mogoče zelo 70.000, kot naznanja, razna poročila, ki polagoma prihajajo v glavno mesto.

Glavni urad kitajskega pomožnega odbora je sprejel poročilo, da je bilo pri potresu ubitih 280 oseb in 300 ranjenih ter da je bilo 800 hiš porušeni.

Potniki pa, ki prihajajo iz onih krajev, pripovedujejo, da so jim begunci iz potresnega okraja povedali, da je bilo ubitih okoli 70 tisoč oseb.

AMERIKA V ZVEZI Z RUSIJO

Japonski zunanji minister pravi da imajo Združene države tajno pogodbo z Rusijo. — V zvezi je tudi Kitajska.

Tokio, Japonska, 13. februarja. Japonski zunanji minister grof Učida pravi, da je dobil poročilo, da sta Rusija in Kitajska sklenili tajno vojaško pogodbo in da ne bo prav nič presenečen, ako bo slišal, da imajo tudi Združene države tajno pogodbo.

Grof Učida pravi, da je bivši kitajski zunanji minister Evgen Čen podpisal z Rusijo tozadevno pogodbo, ko je bil v Evropi.

Čen pa je z ozirom na to kratko odgovoril: — Japonska zopet vidi strahove.

PAPEŽ BO IMENOVAL KARDINALE

Vatikan, 13. febr. — "Osservatore Romano" naznanja, da bo papež 13. marca imenoval šest novih kardinalov, med katerimi bo tudi apostolski delegat v Washingtonu Pietro Fumasoni-Biondi. Za kardinale bodo imenovani še naslednji škofje: dunajski škof Innitzer, škof v Florenci Elia Dalla Costa, škof v Turinu Maurizio Fossati in papežev nunej v Bukarešti Angelo Dolici.

KRAVALI V NEMČIJI

Berlin, Nemčija, 12. februarja. V spopadih, ki so se vršili zadnji teden po raznih nemških mestih, je bilo usmrčenih enajst oseb, triindvajset jih je bilo pa nevarno poškodovanih.

Najbolj krvavi nemiri so se završili v Eisleben.

SVARILO PRED BODOČO VOJNO

London, Anglija, 13. februarja. General Sir Ian Hamilton pravi, da prihodnja vojna ne bo dolga, ki pa bo prišla, ako se razbije razorožitvena konferenca v Ženevi.

Prihodnja vojna bo trajala toliko tednov, kolikor let je trajala svetovna vojna. — Je rekel general Hamilton. — Velike armade infanterije na obeh straneh ne bodo prišle nikdar v dotiko. Močni tanki in aeroplani bodo kar porušili infanterijo in artilerijo.

SLABO PREROKOVANJE ZA DEMOKRATE.

Chicago, Ill., 13. februarja. — Republikanski senator Thomas D. Schall iz Minnesote je rekel, da ne bo leta 1936 nobenega demokrata v ameriški kongresu.

Med demokrati je dosti skupin, ki se ne morejo zediniti glede vprašanja, kdo je pravzaprav demokrat. Nekateri hočejo tarif znižati, drugi ga hočejo zvišati. Do leta 1930 se bodo popolnoma "obrabili".

ADVERTISE

in "GLAS NARODA"

ODVAJALCI ZAHTEVAJO 60,000 DOLARJEV ODKUPNINE

DENVER, Colo., 13. februarja. — Chas. Boettcher, znani broker in prijatelj col. Charles Lindbergha je bil opolnoči odveden, ko se je z avtomobilom vrnil domov. Njegovi ženi so odvajalci pustili pismo, v katerem zahtevajo šestdeset tisoč dolarjev odkupnine in ji zabčujejo, naj molči o celi zadevi.

WAGNERJEVA VDOVA BO BAJE VZELA HITLERJA

Hitler se je udeležil proslave Wagnerjeve smrti. — Sorodniki pravijo, da ne bodo presenečeni, ako se poroči Hitler z vdovo Wagnerjevega sina.

Lipsko, Nemčija, 13. februarja.

Govorice, ki krožijo zadnje čase, da bo kancelar Adolf Hitler poročil vdovo Siegfrieda Wagnerja, sina slavnega nemškega skladatelja Richarda Wagnerja, imajo mogoče na sebi nekaj resnice. Nek sorodnik gospe Wagnerjeve je namreč izjavil nekemu časnikarskemu poročevalcu, da sorodniki ne bodo prav nič presenečeni, ako se bo Hitler poročil v bližnji bodočnosti z gospo Wagnerjevo.

Ko je prišel Hitler na proslavo 50-letnice smrti velikega skladatelja, sta se Hitler in gospa Wagner kratko, toda pristrano pozdravila.

Po svečanosti ji je zaklical: "Na svidenje, milostljiva gospa!"

Vsa Nemčija je proslavila obletnico smrti največjega skladatelja v njegovem rojstnem mestu Beureuth na Bavarskem.

Hitler, ki je že dolgoletni prijatelj Wagnerjeve družine, je prišel na proslavo z ministri Wilhelm Frick, Wilhelm Goering in grofom Lutz Scherlin von Krosigk.

Svoje zastopnike so tudi poslale vlade držav: Prusija, Saška, Turingija, Hamburg in Gdansk. Prisotni so bili francoski, italijanski in argentinski poslanik. Proslavo so se udeležili tudi županji osmih nemških mest ter zastopniki raznih vseučilišč in glasbenih organizacij.

Wagnerjeva vdova je stara 35 let in je bila rojena Angležinja. Njeno deklško ime je bilo Williams. V zgodnji mladosti je izgubila starše in jo je nato adoptiral nemški glasbenik Karl Klindworth s čegar ženo je bila v sorodstvu.

Winifred Klindworth, kakor je bila znana po deklškem imenu, je bila vzgojena v Berlinu. Leta 1915 se je poročila s Siegfriedom Wagnerjem, sinom skladatelja Richarda Wagnerja. Gospa Wagnerjeva je zelo izobražena in odložna žena. Po smrti svojega moža leta 1930 je vodila vsakoletne predstave Wagnerjevih oper.

Siegfried Wagner je bil Hitlerjev prijatelj iz mladih let in pri njegovem pogrebu so korakali za krsto tudi nemški fašisti v rjavih srajcah.

Že pred dvema letoma je bilo

Mrs. Boettcher, ki je vsa v skrbah za usodo svojega moža, je izjavila, da je pripravljena storiti vse in plačati zahtevano vsoto, samo da dobi moža nazaj. Policija je natančno preiskala vso okolico, pa dosedaj ni našla še nobenega sledu.

Governor Johnson je pozval vse državljane po Coloradi, naj pomagajo oblastim pri iskanju. Rekel je, da je to odvedenje "nezaslišen zločin".

Policija išče čikaškega gangsterja Louisa Alterie in dva druga Čikažana, ki imata na vesti že več ubitih ljudi.

Istoačasno je objavila Boettcherova družina v listih oglas soglasno z naročilom v pismu, ki so ga odvajalci pustili.

Oglas ima sledečo vsebino: — Prosim, piši. Vse je pripravljeno. Mabel.

Oče odvedenega je izjavil, da je pripravljeno žrtvovati vse svoje premoženje, da dobi sina nazaj.

Odvedeni Boettcher je star enotrideset let, je znan v finančnih krogih ter se zelo zanima za aviatiko. To dejstvo je utrdilo prijateljstvo med njim in col Lindberghom.

Odveden je bil, ko se je vrnil opolnoči s svojo ženo z neke zabave. Ko je pred garažo izstopil iz svoje kare, se je približal majhen avtomobil. Iz njega sta stopila dva moža.

Prvi je potegnil revolver in rekel: — Stopi sem, Charlie. Dvigni roke. Stori tako kot ti bom naročil, da pa bo vse all right.

Mrs. Boettcher, misleč, da ga nameravata okraštiti, je prosila svojega moža, naj se ne protivi.

Medtem je privozil po cesti sosedom avtomobil.

Neznane je velel: — Povesi roke, da bo šel avtomobil mimo.

Neznane sta nato odvedla Boettchera in ženo v hišo.

Ta sta izročila Mrs. Boettcher na pisalni stroj pisano pismo, v katerem je rečeno, da zahtevata od Boettcherjevega očeta šestdeset tisoč dolarjev odkupnine. Svarilo, naj ne obvesti policije, je bilo debelo podčrtano.

Obvestite nas potem oglasov v časopisu. Oglas naj se glasi: "Vse je pripravljeno. Mabel".

Zapomnite si, da bi Lindberghov otrok še danes živel, če bi bila odkupnina pravočasno plačana.

govorjeno, da se bo Hitler zaročil z Wagnerjevo vdovo, ako bo zmagal pri volitvah in bo postal kancelar. Tedaj pri volitvah ni dobil večine, zdaj pa, ko je postal kancelar, se bodo govorice mogoče uresničile.

Hitler igra rad na klavir in najraje Wagnerjeve skladbe.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President L. Remedić, Trezorier

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

En celo leto velja za Ameriko in	Za New York za celo leto	\$7.00
Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno nedeljo in praznikov.
Doplat brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejeto bivališče naznači, da hitreje najdemo naslovne.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3878

REVIZIJA NATURALIZACIJSKIH POSTAV

Slednjič se je začelo celo onim ljudem, ki zavzemajo odlična mesta v javnem življenju, jasni, da je treba naturalizacijske postav temeljito revidirati.

Dobava državljanov papirjev stane za sedanje čase precejšnjo vsoto denarja, in ves postopek je v gotovem oziru precej kompliciran.

V začetnih desetletjih so postavi dodajali dostavke in ji izpreminjali določbe, na mesto, da bi jo prilagodili zahtevam sedanjega časa in jo temeljito izpremenili.

Posledica tega je, da marsikdo, ki prosi za državljanški papir, ne razume postavnih določb, pa tudi sodniki jih večinoma po svoje tolmačijo.

V postavi je marsikaj nepotrebnega, vsled česar je v mnogih slučajih dobava državljanov papirjev precej ptežkočena.

Pred kratkim se je vršilo letno zborovanje Russell Sage Foundation za naturalizacijo in državljanstvo.

Pri tej priliki je bilo konstatirano, da je sedanja postava preveč zapletena, da ustvarja zmedo in da si jo sodniki različno tolmačijo.

Tudi stroški pridejo v poštev. Marsikateri inozemec, ki bi zamogel postati koristen ameriški državljan, ne more doseči tega svojega cilja, ker mu manjka sredstev za pristojbino.

Zvišanje pristojbine je bila posledica sovraštva, ki so ga gojili v zadnjih letih gotovo krogi administracije in kongresa proti inozemcem.

Tudi komplicirani postopek je v veliki meri posledica tega sovraštva.

Zakaj je treba dobiti za naturalizacijo potrdilo o prihodnosti, klasi je to potrdilo potrebno že pri nabavi prvega papirja?

Vsled takih predpisov se proces zelo zavleče.

Kdor je pred leti prošil v mestu New York za državljanski papir, ga je dobil najkasneje po štirih mesecih, do čim je treba sedaj čakati nanj deset do enajst mesecev.

ANGLEŽI MINIRAJO GOSPODARSKO KONFERENCO

Kakor so splošno pričakovali, je predlog gospodarskih izvedencev, ki so v Ženevi sestavljali program za svetovno gospodarsko konferenco, predlog namreč, da bi se vse države vrnile k zlati valuti, vznevoljili Angleže. Po prisilni popustitvi zlate valute so Angleži zagovorniki inflacijske politike. Dejstvo je, da je funt potegnil za seboj vse inozemske valute, ki so svoj sistem navezale nanj. To se pravi, da je danes v angleškem taboru okoli polovica sveta.

Angleška javnost je takoj reagirala na ženevski izrek, ki je pomenil zmago francoske in angleške denarne politike, in angleški tisk prihaja s predlogi na dan, ki jih ne bo lahko spravili v sklad z namenimi svetovne gospodarske konference. Iz pisanja angleških listov je razvidno, da so Angleži pripravljeni tudi minirati gospodarsko konferenco v primeru, da bi ta v kateremkoli pogledu škodovala njihovim interesom. Mnenje uglednih angleških gospodar-

stvenikov je, da ne sme Anglija čakati na konferenco, o kateri nihče ne ve, kdaj se bo vršila in ali se bo sploh vršila, temveč morajo prej rešiti denarno vprašanje v okviru svojega imperija. Šele ko bo Anglija organizirala nekako zvezo funta sterlinga pod okriljem svojega imperija, ko se bo v tem pogledu popolnoma sporazumela z dominijoni, šele potem naj se prične pogajati na konferenci z ostalimi državami. Treba je ustvariti jasen definitiven denarni sistem v imperiju. S tem se ni rečeno, da morajo izgniti valute posameznih dominijonov, tak dolar v Kanadi in rupija v Indiji, samo stalnosti razmerja teh valut do funta je treba doseči.

Angleži sicer priznavajo, da bo treba prej ali slej uvesti zopet valuto, toda po njihovem mnenju ni še danes nastopil primeren čas za to. Zato si nikakor ne bodo dali vsiliti kakšnega zadevnega skle-

pa na svetovni gospodarski konferenci.

Nacionalno priznanje krog angleške City, da se bo morala Anglija končno — če ne danes, pa jutri — vendar sprijazniti z uvedbo zlate valute, je velike vrednosti za te države, ki so se ohranile zlatu valuto, četudi ne dejansko, pa vsaj pravno. To priznanje jim je v opomin, da je pot v inflacijo sicer lahka, zato pa toliko težji povratek v normalne razmere. Dejstvo je, da bi se brezdvomno Angleži nahajali v taboru odločnih zagovornikov zlate valute, ako bi jih gospodarska sfiska ne bila prisilila k temu, da jo opustijo. Značilno je, da zahteva City na vsak način, naj med angleškim funtom in valutami drugih dominijonov uvede stalno razmerje, ker bo sicer nemogoče uvesti trgovino v okvirju imperija na podlagi prednostnih carin, ki so bile določene v Ottavi.

Vsi dosedanjí poskusi so pokazali, da je prav zlato najbolj primerno merilo za to razmerje.

Peter Zgaga

GENTLEMANSTVO.

Ko se je to zgodilo, kar vam bom zdaj povedal, sem bil še jako mlad. Potemtakem je tega že dolgo, dolgo.

Vsako jutro sem se vstal ob štirih, sedel v vagon naduljene železnice in se odpeljal do Brook-

Velika družinska drama.

V vasi Vrbovec sta živel na svojem ne prevelikem posestvu, pa vendar tolikem da ju je dobro preživljalo. Gligor Mršič in njegova žena Anka. Imela sta več otrok, ki so pa vsi pomrli že v prvi mladosti. Ko sa že bila nekoliko postarnejša, se jima je rodila hčerka, katero so krstili za Petro in sta jo oba kot edinko imela silna rada. Dekle je doraslo in se razvilo v lepo mladenko, ki si je izbrala za bodočega moža postavnega, toda ubožnega kmetkega fanta Petra Laziča. Gligor in Anka nista nasprotovala, pa sta se Petra in Pera poročila. Starina je bilo samo to neprijetno, da je Pera s svojo mlado ženo živel na svojem, ne pa na tistem domu, in tist mu je toliko časa prigovarjal, a se je preselil k njemu.

Vse bi bilo potem dobro, da se zetu ni hotelo gospodarstva v testovi hiši. Gligor pa se je, da bi bil mir v družini, slednjič vdal in prepisal vse imetje zetu. Toda sedaj se je pričel pravi pekleni zanj. Pera je začel na najneumljenejši način mučiti starca, kateremu ni niti privoščil, da bi se počel, najedel, čeprav je moral delati kakor črna živina. Ko je telega jeseni, ko je prebdel svo noč pri žganjekuhni, hotel zjutraj založiti kos koruznega kruha s čebulo, ga je zet ozmerjal z lenuhom, ki ne zasluži koščka kruha, skočil nadenj in ga začel daviti. Starci, ki je pod močnimi zavitimi rokami že skoraj omagal, se je v zadnjem trenutku spomnil noža, ki ga je držal v rokavi, in sunil z njim zeta med rebra. Pera se je zgrudil smrtno zadet na tla in je izdihnil še istega dne. Mati in hči, ki sta pritekli iz hiše na očetov klic na pomoč, sta komaj obudili starca, ki je tudi padel v nezavest.

Malokdaj sem bil tako nestrpen kakor tedaj.

— Ali bo prišla, ali je ne bo? — Razmeroma kratka vožnja do 34. ceste se mi je zdelo večnost.

— Ne bo je — sem se bal. — Toda vstopila je in mi sedla vsa premočena nasproti. Še nikdar se mi ni zdelo tako lepa in zapeljiva kakor takrat. — V ogenj bi šel zate, dekle! — sem ji s pogledom zatrdel. Tu zdelo se mi je, da se mi s pogledom iskreno zahvaljuje.

Ej, vi ne veste, prijatelji in prijateljice, kako strašno sem bil zaljubljen tistega mrzlega februarkega jutra.

Na zadnji postaji Park Row, sva izstopila. Sama sva bila. Čisto sama. Že mi je migal jezik, da bi ji nekaj rekel. Tudi ona je čakala, da bi ji. Pa me je veter prehitel. Z vsilo je potegnil in ji odnesel klobuk z glave. Jaz — kavalir, ki mu ga ni para — seveda za klobukom, ona pa za menoj. Klobuk jo neslo pred City Hall, od tam pa dalje proti jugu.

Ona je obstala na stopnicah mestne hiše. Roki je prekrizala na prsih ter strmela za menoj in za klobukom. Kita se ji je bila razpletla, da so ji zlati lasje vibrirali v vetru. Nobena boginja ni bila lepša od nje.

Jaz pa za klobukom, vdiraljoč se v sneg do kolen. Tako velika je bila moja ljubezen, da bi šel v ogenj ali na konec sveta, kajti ogenj je bil v mojem sreću. Toda že pri dva bloka oddaljenem starem poštnem poslopiju se je ogenj ohladil. Začelo me je zebsti. Njen klobuk je gnala burja natančno dva koraka pred menoj. Vse svoje sile sem napol, planil proti nje-mu, se spotaknil in padel. Mrzel sneg je pogasil hud plamen v mojem sreću. Ko sem se pobral, je bil njen klobuk že pol bloka pred menoj. Ozrl sem se: še vedno je stala prekrizanih rok in polna hrepenenja na stopnicah mestne hiše.

Tedaj me je hudoba obsedla in od takrat nisem več kavalir. Dve figi sem napravil: eno z desno, eno z levo pestjo. Levo sem pomolil za klobukom, desno sem pokazal nji, ki je stala in me čakala.

Dolgo je že tega. Najmanj petnajst let. Vest me peče in zato ne grem več v bližino Brooklynskega mostu.

Toda enkrat bom šel vseno pogledat. Mogoče še vedno stoji tam, prekrizanih rok in z lasmi, vibrajočimi v vetru. Kajti ženska stanovitnost je običudovanja vredna. Takozvano gentlemanstvo se mora vselej skriti in v sramu zardeti nred njo.

Naši v Ameriki.

V Clevelandu je umrl Stefan Primož, star 62 let. Ranjki je bil doma iz fare Trnšice v Prekmurju. V Ameriki je bival 22 let. Bil je vdovec in zapuščal hčer, v Akronu pa bratrčca.

— V Calumet, Mich. je umrl Mike Filip. Pokojni Mike je bil hotel na želodec že več mesecev in pred nekaj tedni so njegovi izgnili že vse upanje na ozdravljenje. Zdravnik, ki ga je obiskoval, je zmaljeval z glavo kot bi hotel reči: Za njega več ni pomoči. Po hudem trpljenju je preminul v soboto zjutraj, previden s svetimi zakramenti za umirajoč.

Ranjki je prišel v to deželo pred 44 leti in sicer naravnost na Calumet, kjer se je pozneje tudi oženil. Pred več leti je bil ranjen na oko v rudniku, katerega bi bil gotovo izgubil, da mu ga ni otele nek znameniti specialista iz Milwaukee. Pozneje mu je začelo slabeti tudi drugo oko in zopet je bil primoran iskati specialiste pomoči, tokrat v Ann Arbor. Dasi mu je vid na obeh očeh oslabil, vendar je še dovoljno videl, toda takoj za tem ga je pa prišla bolezen na želodec, katerega je tudi zahtevala njegovo življenje.

— Prejšnji teden je sodnik Shaughnessy obsodil v Milwaukee pet mladih fantov na težko večletno ječo radi ropov, ki so jih zakrivilo tekom več mesecev, dokler jim niso prišlo na sled. Med temi so — žal — tudi trije slovenski mladeniči Paul Mosar, John Schnabl in John Urtl, vsi stari po 23 let, ki so bili obsojeni v 3 do 15, odnosno 20-letno ječo. Stariši vseh treh mladeničev so koroški Slovenci. Fantje se niso nikdar zanimali za slovenske prireditve in razmere, pač pa so pridno zahajali v dvonoljivo družbo poljskih in drugih tovarišev, ki jim je prišla nesreča. Eden izmed njih, Urtl, je celo jako muzikalično nadarjen dečko ter je bil večkrat nagovarjan, naj bi se pridružil slovenski godbi in se udeleževal v pošteni slovenski družbi. Toda brez uspeha. Vedno je našel več užitka v življenju med pokvarjeno tujerodno mladino, dokler ni njjo vred začel na kriva pota. Zdaj ima izgubljeno svojo mladost in pred seboj dolga leta jetniškega življenja.

Veliko zlo praznovanja.

Po mnogih jug. pokrajinah postovom globoko ukoreninjeno praznovanje mnogo gorja med ljudstvom, ki redi mnogo izkoriščevalcev ter spravlja na dan gorastne primere sleparij in nevednosti. Posebno velike uspehe žanjejo izkoriščevalci praznovanja po gorskih vaseh sreza Jajce. Po najbolj zapuščenih bosanskih vaseh je še dobro znan čarodej Joso Fumudžija. Ta je v vasi Dobretiće pred nekaj leti umrl, vsepovsod pa se pojavljajo njegovi posnemovalci ter varajo ljudi, da so pravi nasledniki njegovega čudodelnega zdravništva in vseh njegovih nadnaravnih moči. Joso je bil posebno uspešen kotilec vraga. Po vaseh smatrajo epileptike za obsedence in Joso je baje iz njih kar s pogledom, v težjih primerih pa z molitvijo izganjal vraga. Posvetne in cerkvene oblasti so imele s tem čarodejem veliko poslov in skrb in oddahnile so se, seveda ne za dolgo, ko je umrl. Mnogi njegovi nasledniki: proroki in kotilci vrazov pa so se le polastili praznovnega prebivalstva, da ga izkoriščajo in tlačijo kakor mora, oblastem pa prizadevajo velike preglavice, ker uživajo pri zaslepljenih ljudeh največje zaščito. Za največjega čarodeja velja sedaj nek Stanko Šatara iz vasi Krezluka. Tega za nemarnega in odurnega starca se lahko sreča po vseh, še tako zapuščenih naselbinah. Kmetje ga kličejo povodom kaké bolezn pri družini ali pa pri živini in ob vseh drugih nezdah. Možakar ima svoje dobro organizirane pomočnike, ki v lažjih primerih nastopajo namesto njega, drugače pa mu vedno pravočasno oskrbijo vse potrebne informacije, da se lahko pojavi v vsaki hiši kakor pravi vedež, ki sam najboljše pozna vso nezdgo in njene okolnosti.

Te dni je bil čarodej Stanko spet enkrat prijavljen sreski oblasti. Prijavil ga je kmet Jovo Nišić, ki se je sestal z njim v neki gostilni in mu potožil o svoji bolezni. Najprej sta popila precej vina in rakije, potem pa je Stanko dejal, da je stvar težavna in da bo treba mnogo molitev.

voska in kadila. Molitve bo treba najmanj 820 in vsaka je po dinarju, voska pa najmanj za eno kilo. Pogodila sta se za tisoč dinarjev in kar v gostilni so spisali tudi pogodbo, katero so kot pričel potrdili neki drugi pivci. Stanko je molil več dni, Jovoovo hišo je okoli is kadilom po vseh kotih in oglih in vsakokrat je pobral več denar, ki so ga gai meli pri hiši. Bolezen pa se ni udala in se je zaradi tega Jovo tako razjezil, da je čarodeja ovadil. Stanko je bil zasilan, pa se je takoj gladko izgovoril, da za svoje molitve ničesar ne zahteva in sprejema le, kar mu drugi poudijo. Jova pa so med tem sosedje toliko oplasiili, češ, da je sam kriv, ker nima dovolj zaupanja, in da mu lahko čarodej še večjega vraga nahujska na hišo, da je spet prekalil svoje obtožbe.

Drugi slepar, ki zbira svoje živte med ravno tako praznovnim muslimankim prebivalstvom pa je šejtan-hodža Ibrahim Delagić, ki tudi izganja šejtana-vraga z velikim uspehom. Njegove čarovanje so vedno zelo drage. Če pride v hišo, kjer se je maselila kak bolezen, ali pa kjer je bilo ljudem uročeno, mu morajo prinesiti 30 do 40 jaje, katere sam najprej opere, potem mrmra nad njimi neke molitve, naposled pa na vsako jajce nariše neke črčke. Jajca morajo potem zagrebati v žerjavico. Če popokajo vsa, mora že v istem trenutku "šejtan" zapustiti hišo, če pa ostane v žerjavici nekaj jajec celih, pa čarodeja na njih vidi, kaj bi se dalo storiti. Po dolgem premišljevanju našteva to in ono in praznovni ljudje mu seveda vse znosijo skupaj, pa če bi morali potrošiti zadnje pare, ali pa prodati karkoli iz hiše. Kadar ga prijavijo oblasti, da ni ničesar zahteval, ovaditelj pa medtem že v strahu in zaslepljenosti na kršenkoli način prekljuje, ali pa vsaj omiliio svoje ovadbe in tako se šejtan-hodža veseli svoje svobode in ljudske neumnosti.

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO ZANE-SLJIVO IN TOČNO KAKOR VAM POKAŽE NA-STOPNI SEZNAM

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Din 200	\$ 3.35	Lir 100	\$ 5.70
Din 300	\$ 4.80	Lir 200	\$ 11.20
Din 400	\$ 6.30	Lir 300	\$ 16.40
Din 500	\$ 7.80	Lir 400	\$ 21.75
Din 1000	\$ 15.35	Lir 500	\$ 26.75
Din 5000	\$ 75.—	Lir 1000	\$ 52.50

Za triplašile voljih zneskov kot zgoraj navedeno, bodite v dinarju ali

Stah deviznjama je bolje pogaj.

IZPLAČILA V AMERIŠKIM DOLARIH

Za izplačilo \$ 5.00 morate poslati	\$ 5.70
" " " 10.00	" " 11.20
" " " 15.00	" " 16.40
" " " 20.00	" " 21.75
" " " 25.00	" " 26.75
" " " 30.00	" " 31.75
" " " 35.00	" " 36.75
" " " 40.00	" " 41.75
" " " 45.00	" " 46.75
" " " 50.00	" " 51.75

Projemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih.

Najna nakazila izvršujemo po CABLE LETTER za pristojbino \$1.

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU

(FRANK SAKSER)

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

DRUŠTVA

KI NAMERAVATE PRIREDITI

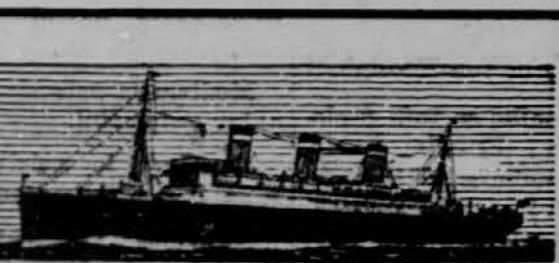
VESELICE,

ZABAVE

OGLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa vsi Slovenci v vaši okolici.

CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

Ste namenjeni v Evropo?

Kdorkoli želi potovati letos v domovino, za stalno, ali le na začasni obisk svojcev, naj vsekakor piše po naša navodila za potovanje in prepričal se bo, da bo za mal denar udobno in hitro potoval. Pošljemo jih vsakomur brezplačno.

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU

216 West 18th Street
New York, N. Y.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

W. SZANIAWSKI

FILMSKA ZVEZDA

Pred dobrim mesecem se je pojavila pri moji uredniški mizi naondulirana dama s nepredeljenih let. Položila je pred me tri debele zvezke rokopisa, vsak v tridnih, zelenih platnicah, in pogledala me je z očmi umirajoče gazele, rekoč:

— Tole morate prečitati!

— Kaj pa je to? — sem vprašal prestrašeno.

— Moje najnovejšo delo, roman "Filmska zvezda". To je zelo aktualna stvar, polna razburljivih prizorov. To morate pa vsak način prečitati.

— Čemu bi pa baš moral?

— Ležete mi je same na vašem mnenju.

— To je sicer zame zelo laskavo, toda oprostite, čital ne bom.

In dolgo je trajalo, predno se mi je posrečilo razložiti ji, da nimam, toliko časa, da bi prečital debeli roman, ki ne morem o njem odločiti, ali se bo tiskal ali ne.

Slednje je pobrala svoje tri debele zvezke in mi v slovo zagrozila:

— To moje "Filmsko zvezdo" boste vendar prečitati, bom že poskrbela za to.

Čez teden dni mi je položila mojo žena doma na mizo iste tri zvezke zvezke, rekoč:

— Tole moraš prečitati.

— Kje si pa dobila to, nesrečnica?

— Moja frizerka me je lepo prosila... Njena klijentka je napisala nov roman in lepo je, je prosila, naj ti izroči rokopis, če ne drugače pa potem mene.

To nam-ro sem ženi prav lahko oprostil, pač sem jo pa opozoril, da je v njenem lastnem interesu, če bom raje pridno pisal svoje povesti in podlistke, da bom mogel v teh težkih časih ustreči njenim željam, ne da bi tratil čas s čitanjem debelega romana.

Molče je pobrala zelene zvezke in potem niso več govorila o tej stvari.

Toda čez teden dni so se znova pojavili na moji mizi. To pot jih je prinesla moja tačca.

— Pomisli, dragi get, — je dejala vsa ginjena, — moja stara prijateljica, bivša koleginja iz samostanskega penzionata, me je lepo prosila... potegovala se je za pisateljico, da bi ji ne odrekel svoje sodbe... moras jo uslišati in prečitati tale roman.

Tašco sem odpravil s kratko izjavo, da sem bolan, da mi zdravnik nujno svetuje mir, če se hočem ohraniti ženi in otrokom... Ta roman ima pa mnogo razburljivih prizorov, kar pisateljica sama priznava... Sama mi je zatrjevala to.

Groznja, da bi utegnila hčerina rodbina izgubiti rednika, je očividno močno vplivala na materinsko srce moje tašce. Molče je odnesla tri zelene zvezke in skoraj sem bil že pozabil na nje, ko je naenkrat...

To je pa že tragičen višek zgodbe o "Filmski zvezdi".

Včeraj me je posetil — takoj po obedu — moj najhujši upnik Moritz Immerschlecht.

— Ob slabem času prihajate, gospod Immerschlecht, — sem ga

pozdravil, — ne bo niti kapitala, niti obresti... Nimam!

— Kaj sem rekel, da prihajam po denar? — se je zasmejal gospod Immerschlecht sladko; — danes ne prihajam po denar, temveč sem prišel s prošnjo.

In že je privlekel iz svoje obsežne aktovke tri zbrane zelene zvezke. Ustrašil sem se.

— Tole morate prečitati. To morate storiti meni na ljubo.

ROMAN MONAŠKE PRINCESE

Državica Monaco ima novega vladarja, in sicer 10-letnega sinčka dosedanjega vladarice Charlotte Rainiera iz njenega ločenega zakona s francoskim grofom Polignacom. Vladarji Monaca, izvirajoči iz rodbine Grimaldijev, imajo sploh dokaj neurejene družinske razmere. Ded kneginje Charlotte, učenjak in ustanovitelj monaškega oceanografskega muzeja, se je ločil o d svoje žene, nečakinja nemškega pesnika Henrika Heineja. To je bila že njegova druga žena in z njo je imel knez Albert edinega potomca, poznejšega monaškega kneza Ludovika, ki je služil kot častnik francoske tujke legije v Afriki, med svetovno vojno je bil pa francoski general.

Knez Ludvik je imel svojo hčerko Charlotte z dekletom iz nižjih slojev, s katerim se baje ni mogel oženiti. Adoptiral je torej hčerko, jo posadil na monaški prestol in postal samce. Charlota, ki je imela s francoskim grofom Polignacom, polega sina Rainiera še hčerko, se je leta 1930 ločila od moža, ker se je bila zaljubila v monaškega zdravnika Italijana Delmassa, s katerim se pa še ni mogla poročiti. Morda je zdaj baš zato izjavila svojemu očetu, da se odpoveduje monaškemu prestolu, da bi se lahko poročila z Delmassom. Svojemu očetu, vladajočemu knezu Louisu, je pisala pismo, k v njem pravi med drugim: "Prosim, da bi smela v svojem prostem življenju najti svoj mir in pokoj." Očeta prosi, naj ji dovoli ločiti se od moža, češ, dala sem svoji rodbini in deželi dva otroka, ki sta legitimna nada dinastije in upam, da sem tako izpolnila svojo dolžnost, tako da me država iz političnih razlogov ne sme več obsojati v zakonsko zvezo, ki odgovarja mojim čustvom.

Knez Louis je dovolil, da se lahko princesa odreče prestolonasledstvu, njeno prošnjo glede ločitve zakona je pa prepuštil državnemu svetu. Princesa je nezakonska hči Louisa, ki jo je pa kot rečeno njen ded Albert prižgal. Poročila se je, leta 1920 s francoskim grofom Petrom de Polignacom, zakon pa ni bil srečen in 20. marca 1930 je prišlo do ločitve od mize in posteljice. Bivši francoski prezident Raymond Poincaré je imel na prošnjo obeh zakoncev v njunem sporu odločilno besedo, on je uredil vse pravne in materijalne podrobnosti. Kazalo je, da je zavladal v palači

Končno sem spoznal, da res moram. Ne vem še, ali je avtorica dobra ali slaba pisateljica, pač pa vem, da je žena železne volje in da mi ni zaman grozila...

No, pa naj bo, prečitati hočem "Filmsko zvezdo". Moram jo prečitati. Toda kako, za boga, je pisateljica zavohala mojo Ahilovo peto? Kako je izvolala Moritza Immerschlehta? To mi je uganila.

DRAMA V KURNIKU

Ves London razpravlja o čudni obravnavi, pri kateri so udeleženi mačka, dvanaest golobov in dva pritlikava petelina. Eni so na strani perutnine, drugi se zopet zavzemajo za mačko. Zadeva sama ni sebi pa je zelo enostavna.

Mačka, last nekega Mr. Holmesa, je vprizorila ponoči pokolj v kurniku ljubitelja golobov in pritlikavih petelinov. Podalila je 12 golobov in dva petlinčka. Mr. Bucklje je sporočil po svojem odvetniku Mr. Holmesu krvavo dramo z izčrpnim razburjenim pismom. Zahteval je 80 funtov šterlingov odškodnine. Mr. Holmes je prejel pismo, se nepopisno razburil in takoj lastnoročno obesil nesrečno mačko na vrhu svoje vile. Sporočil je to graščaku in dodal, da je s tem zadostil pravici. Iz tega vzroka ni maral plačati 80 funtov.

Mr. Bucklje se pa ni dal omejit in je vložil tožbo. Odvetniki, sodniki in izvedenci so si dolgo razbijali glave. Pravda je romala z nižjega v vzklieno in celo na najvišje sodišče. Prvotna razsodba se je glasila:

"Splošno je znano, da imajo mačke nepremagljivo nagubeno do glisov po tujih kurnikih. Kljub temu ni nikoli nobena britska postava ovirala ali omejevala osebnost prostosti mačk. To je jako težko ker mačke poleg tekanja znajo tudi skakati in plezati. Od tod je razvidno, da si mora lastnik pred mačkami nezadostno zavarovanega kurnika sam pripisati škodo."

To je bil vzrok, da je odbilo sodišče Buckljevo tožbo. Vzklicno in kasnejšo sodišče sta potrdila razsodbo. Zanimivo je, da je naprosil Mr. Bucklje pred zadnjo tretjo obravnavo za strokovno mnenje ugledega pravnika, univ. profesorja v Oxfordu. Njegova izjava je bila celo natisnjena v strokovnem listu in se glasi:

"V splošnem smatra angleška postava mačke kakor tudi pse, konje itd. za krotke živali, ki ne ogrožajo javnosti. Če brenne mimogrede o sebo konj na ulici, če jo ugrizne mačka ali pes, ni odgovoren praviloma lastnik za povzročeno škodo. Izjemno tvorijo samo nezadostno zavarovane ali oblasti nepripravljene stekle oz. nevarne obojele živali. Nasprotno je mačka napram perutnini vedno izrazito roparska zver. Zato mora sleherni lastnik mačke paziti, da ne bo klala pte prav tako, kakor je dolžan lastnik tigra gledati, da ne bo slednji pebegnil iz kletke in napadal ljudi. Ta razlika med mačko kot krotko domačo živaljo in mačko kot perutnini nevarno roparsko zverino je očitno določena v angleški postavi iz leta 1700. Zato je Mr. Holmes vsekakor odgovoren za stroške in neprilike povzročene no njegovih mački."

Kasnejšo sodišče pa ni usvojilo mnenja izvedence, ker je sklenilo na starinski in zdaj pozabljeni postavi. Zaradi tega je Holmes končno veljavno dobil pravdo. Če bi bil to vedel vnaprej, bi bil lahko pustil živeti svojo mačko!

CENA

DR. KERNOVEGA BERILA
JE ZNIZANA

Angleško-slovensko
Berile

(ENGLISH-SLOVENE READER)
\$2.—

Narokite ga pri
KNJIGARNI "GLAS NARODA"

216 West 18th Street
New York City

Kako bi rad dr. Maček razkosal Jugoslavijo

Pod naslovom "Kaj zahtevajo Hrvati" je objavil pariški "Petit Parisien" z dne 28. januarja razgovor, ki ga je imel njegov dopisnik Roubonis z dr. Mačkom v Zagrebu.

Pariški novinar je omenil dr. Mačka, da je tudi Francozom dobro znano, da se je Jugoslavija rodila v skupnih mukah s Francozi, da je bilo prelite mnogo krvi za jugoslovansko osvobodjenje da so zmagovalci v svetovni vojni zahtevali od enega izmed svojih zaveznikov (Srbije) žrtve, ki so mu dale pravico, da je jugoslovani narod sam odločil o ujedinjenju vseh treh plemenskih bratov. "Ali niste zadovoljni s tem?"

Dr. Maček je odgovoril: "Prevarali smo se. V tekni 14 let skupnega življenja s Srbi iz Srbije smo spoznali, da smo dva različna sveta. Dodajem, da je bila treba predvidevati to pogreško in se ji izogniti. — Kaj hočemo? Da bomo gospodarji v svoji hiši. Česa se nadejam? Da bodo vsi Srbi iz Srbije s svojimi uradniki in vojaštvom pristali na to, da se umaknejo na drugo stran treh rek. Meja bi bila poleg Kotora na Jadranu ter bi pustila predvojno Srbijo Črno Goro. Nato bi šla meja preko Učice in Valjeva do Vukovara, puščajoč Sombor v enem taborn. Osijek pa v drugem."

"Opazil sem", nadaljuje dopisnik, "da bi bila Jugoslavija na ta način presekana na dvoje. Maček pušča na eni strani one, ki jih naziva "Srbe iz Srbije", na drugi strani pa vse jugoslovanske pokrajine, v katerih žive Hrvati, Slovenci, Bosanci (muslimani) itd., med njimi pa nad 30 odstotkov pravoslavni Srbov, bivših podanikov cesarja Franca Jožefa."

Ko je francoski novinar na vse to pripomnil, da bi te nove manjšine, danes nezadovoljne zaradi srbske hegemonije, jutri protestirale zaradi hrvaške hegemonije, je dr. Maček odvrnil:

"Brez vsakega dvoma. Toda odkar se je izvedelo za naše resolucije, so Srbi v Vojvodini zahtevali, da eventualno avtonomijo svoje pokrajine, Slovenci zahtevajo od nas, da jim priznamo njihovo nacionalno individualnost. Predvidevam vse težkote v bodočnosti, toda to bo odvisno od stopnje politične zrelosti v bodoči generaciji."

Francoski novinar je nato pripomnil:

"Dobro, če vzamemo vse to kot nekaj blagega, bi imeli na ta način vendar dve med seboj povezani državi na ozemlju sedanje Jugoslavije. Ali ne bi bila ta razdelitev s stališča narodne varnosti oslabilost? Hipotetična Hrvatska in Slovenija bi imeli druge sosedje, kakor Srbija, a ta bi mogla imeti druge osnove in zahteve."

Dr. Maček se je nasmehnil in dejal:

"Te osnove, te zahteve so do včeraj obstojale in še danes obstojajo in ne bodo prenehale tudi ne jutri. Dve mali solidno organizirani državi pa bi bili močnejši kakor je ena država, izpostavljena na notranjem sporu."

"So pa tudi še drugi oziri, na gospodarskem polju, na primer". Je dejal nato novinar. "Ali je oportuno povečati krizo? Evropa že dovolj trpi zaradi carinske razdeljenosti in carinskih zidov."

"Ah, to je drugo vprašanje!" ga je prekinil dr. Maček in po kratkem razmišljanju nadaljeval: "Tudi jaz mislim, da pa pomnožitev malih evropskih držav škoduje gospodarskemu zdravju starega kontinenta. Zaradi tega se nisem odločil, da vse razdružimo in da nič ne pustimo od tega, kar obstoja. Mi ne pravimo, da se je treba razdružiti za vsako ceno, in zaradi tega smo rezervirali možnost sporazuma."

"Kakšen sporazum?" se je zanimal novinar.

Dr. Maček je nato odvrnil: "Za nas Hrvate je postranskega pomena, ali se bo naša svoboda nazivala samostojnost, ali bo Hrvatska suverena država ali država v okviru kake zajednice, katere oblika in naziv bi se morala še določiti. Mi ne polagamo važnosti na besede federacije, konfederacije in slično. To nam je vseeno. Ko je bil osnovan nemški Reich, so juristi celih 50 let razpravljali o tem, v katero katego-

rijo se naj uvrsti nemška ustava iz leta 1872. Mi bi radi ostali pri Jugoslaviji, če bi bilo mogoče, da bi v njej živel popolnoma svobodno na zemlji, ki je naša, ohranjajoč vse svoje pravice, juridične in fakične... Zlasti ako dobimo resne garancije, da te pravice v bodočnosti ne bodo omejene in zmanjšane."

Pariški novinar je nato stavil dr. Mačku vprašanje:

"Ali bi se moglo doseči sporazum, če bi prišlo do federacije, ki bi oslabilo edinstvo in to potom transakejske formule decentralizacije?"

Dr. Maček je naglo odgovoril:

"Nemogoče! Popolnoma nemogoče! Mi nikdar ne bomo sprejeli takega sporazuma! In to je iz tisoč razlogov, od katerih je že samo eden dovolj velik: Kake garan-

cije bi imeli? Kadar se enkrat doseže pomirjenje sedanje zaostre, bi ta gospoda vzel z desnico to, kar nam bi jutri ali danes dala z levico. Sama naša te gospode, de se more sporazum doseči na taki osnovi, mi dokazuje, da gospoda iz Beograda se ne pojmuje, da imamo Hrvati pravico zahtevati iste pravice, kakor jih imajo Srbi. Oni bi blagovolili odstopiti nam gotove svobode, one, katere uživajo na prv. francoski Alžir ali britanski Egipt! Tega nikdar! Nikdar!"

Francoski novinar pripoveduje dalje:

"Dr. Maček je po teh besedah postal ognjevit ter začel s pestjo udarjati po mizi. Sedemkrat zaporedoma je z udarcem pesti sekundiral sedmim kratkim frazam: Udaril je prvi s pestjo po mizi: Srbija zase! Drugi udarec po mizi je spremljal vzklik: Hrvati zase! S tretjim udarcem je podkreplil frazo: Slovenija zase! In tako je sedemkrat udaril po mizi našteto sedem provinc ki so danes združene v Jugoslaviji. Njegove besede, njegove ostre kretnje so mi odvzele vsako nado ter so me nekoliko zmedle. Želal pa sem slišati še vse podrobnosti ter sem ga vprašal:

"Četudi ne pripisujete važnosti nazivom, vendar izgleda, da nameravate sprejeti federalistično ureditve. Mislim, da bi teh sedem pokrajin sicer popolnoma avtonomnih, lahko imeli skupno vojsko."

Dr. Maček je na te besede malo pomolekel ter po razmišljanju odgovoril:

"Skupno vojsko! Francija in Anglija tudi nista imeli skupne vojske zoper Nemčijo! Nato se je takoj popravil: "Mi nimamo nikakih predsodkov proti vojaškim edinstvu pod pogojem, da vojska ne bo instrument preganjanja in zatiranja v notranjosti. Po sami svoji konstrukciji, bi morala vojska dati garancije ter bi morali Hrvati in vsi ostali imeti iste pravice, kakor Srbi, imeti bi morali pristop do najvišjih činov, kakor je bilo to v avstrijski vojski". Na to je zmaheval z glavo in nadaljeval: "A nič od vsega tega se mi ne zdi ustvarljivo s sodelovanjem z nekdajnimi upravitelji Srbije, kakor tudi ne s sedanjimi upravitelji. Pripadniki opozicije ali pristajali režima, radikali, demokrati in drugi — zame so vsi v isti vrsti in jih vse odklanjam!"

Francoski novinar zaključuje svoje poročilo z besedami:

"Dr. Maček ni povedal vsega, ker ni govoril o oblikah nad Jadranom, niti ni smatral za primerono, da se v svojem razgovoru spomni modre obale ob Triglavu."

ŽRTVE BREZPOSELNOSTI V ANGLIJI

Se nedavno v Angliji neprosto-voljni postopačev sploh niso poznali, zdaj jih pa imajo že nad 200.000 in oblasti si belijo glavo, kam s to armado ljudi brez strehe in službe. Čim več je neprosto-voljni postopačev, tem bolj se širi zločinstvo, najbolj žalostno je pa, da je zadela ta kruta usoda več-noma fantje od 15 do 18 let. Če niso še tako nevarni, kakor so bili mladi postopači v Rusiji, in če se ne napadajo tovarnih vlakov, kakor ameriški postopači, je pa že velika nevarnost, da sežejo prej ali slej tudi po skrajnih sredstvih.

Angleško ministrstvo narodnega zdravja je pozvalo vse dobrodelne organizacije, naj sprejemajo žrtve brezposelnosti na hrano in stanovanje vsaj za nekaj dni. Tu se pa odpira nevarnost, da bodo romali mladi brezposelni iz kraja v kraj in iskali zavetišča pri dobrodelnih ustanovah. Tip poklenega postopača, ki je bil tudi sicer v Angliji zelo redek, je zdaj popolnoma izginil v množici mladoletnih brezposelnih. Strašna brezposelnost, ki tare Anglijo že več let, ni popustila, temveč celo narašča. Med njenimi žrtvami so tudi visoko izobraženi ljudje. Tako se je pojavil nedavno med gosti nekega londonskega zavetišča rudniški inženjer, ki obvlada osem jezikov in ima za seboj sedem let državne službe, družbo mu je pa delal ravnatelj propagandnega oddelka nekega velikega založništva.

Mali Oglasi
imajo velik uspeh

Prepričajte se!

Slovenic Publishing Company

216 West 18th Street
New York, N. Y.

Pošljite na ročilo še danes!

Tri lepe sestre.

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

Za Glas Naroda priredil I. H.

49

(Nadaljevanje.)

Gizela ga niti ni opazila, ko je vstala in šla iz sobe žalostno gleda za njo. Kako rad bi jo objel in jo potolažil. Nikdar se ni tako občutil, kot sedaj, da njej zanj ni nič mar. Drugače bi bila v tej težki uri iskala pri njem tolažbe in zavetja.

Tiho pospravi svoje stvari v majhni kovčeg. Jutri je morala na vse zgodaj odpotovati, v namenu, da se nikdar več ne vrne.

Misel se ji porodi in je ne zapusti več. Tedaj pa začuti objem dveh otroških rok. Mehak, objokan obraz se pritisne na njeno lice.

— Papa mi je ravnokar povedal, da je Vaša sestra še bolj zbolela in da morate jutri zopet odpotovati, — govori jokaje Ilza.

— Da, Ilza, srček moj, — zopet moram proč.

— Toda dolgo ne smete ostati, — ji pravi Ilza jokaje.

— Ilza, imam še mater, katero moram tolažiti, ker je zelo žalostna.

Ilza objame in četudi je sama bila žalostna, ji ljubeznivo pri-govarja ter jo nato spravi v posteljo.

Zdaj je morala še vprašati za dovoljenje dr. Heimroda. Na njen prihod je že čakal. Še vedno je sedel v sprejemni so-bi. Ko mu pove svojo namero, ji pravi:

— Kdaj se nameravate vrniti?

Gizela prezeze to vprašanje.

— Vem, gospod doktor, da v veliki meri zlorabljam vašo dobro-to. Komaj sem se vrnila z odpusta, pa zopet prosim za drugega. Toda neričakovani dogodki opravičujejo nenavadno prošnjo.

Nenadoma dvigne glavo in upre v njen obraz svoj izkušeni zdravniški pogled.

— Nimate več namena vrniti se?

Njen blede obraz zardel, ker je spoznal njene tajne misli. Doktor Heimrod kima pred se in njegov obraz je žalosten.

— Zakaj mi ne odgovorite?

— O, gospod doktor, vse je tako zmedeno v meni. Žalost za mojo sestro —

— In ni vam treba, da sami prenašate to žalost, ako nečete sami, Gizela. Popolnoma ste pozabili, da vam stoji ob strani zvest prijatelj, ki bi vam rad pomagal —

Njene ustnice s skrivajo.

— Meni ne more nikdo pomagati! — pravi skoro osorno.

— Ali vas je tako zelo zadel smrt vaše sestre?

— Njej je sedaj dobro. Našla je mir!

— Vi pa nimate miru?

— Oh, ne vprašajte, gospod doktor. Sama ne vem, kaj mi je —

— Samo zaradi nekaj bi hoteli imate pojasnilo, Gizela, četudi vem, da je sedaj najmanj pripraven trenutek govoriti o tem. Zdaj boste odpotovali in se ne marate več vrniti. Ali vas smem spomniti na najino zaroko?

Gizela si z rokami zakrije obraz in med tankimi prsti ji tečejo solze.

Heimrod stisne ustnice, med obrvi se mu pokaže globoka brazda. Ljubeznivo ji potegne roke z obraza. Gizela pa obrne gla-vo, da bi se izognila njegovemu pogledu.

Heimrod je vedel dovolj.

— Ali mi ne odgovorite, Gizela? Ali vam naj jaz odgovorim, da vam odzvamem težo z vašega srca? Ali vam je žal za vašo ob-ljubo?

Heimrod opazi, kako so se ji dvigile prsi, kot bi se oddahnila.

— Računala sem samo na vaše prijateljstvo, — pravi Gizela.

— In samo trenutek, v katerem se nisem mogel premagati, vam je izdal mojo ljubezen. Sam sem kriv — to vem. In moj otrok se mora za to pokoriti! — Kdo pa more z vami dalje časa biti skupaj, ne da bi vas ljubil, Gizela? To je moje oprosteno! — Mogoče bi mislili drugače, ko bi vedeli, kako velika je moja udanost in hvalečnost do vas.

Zadnje obupno upanje je zvenelo iz njegovih besed in žarelo iz njegovih oči.

V globoki boleti vije Gizela vse roke.

— Ne morem pozabiti, kar je bilo — močnejše je kot jaz. In zato je boljše, ako se sedaj več ne vrnem, — pravi Gizela tiho in počasi.

Heimrod prebledi. Moško zataji svojo bolelo in razočaranje. Ne reče ničesar več.

— Moja uboga Ilza, — še šepetaje.

Kot v tihi prošnji mu proži nasproti roke.

— Oprostite mi! Nic ne morem za to. Ilza imam tako rada! Sr-ee se mi trga, ako mislim na tega otroka. — Solze zadušne njene be-sede. — Tako sem prinesla nemir v vašo hišo — in vendar tega ni-sem hotela.

Z dolгим, bolestinim pogledom je Heimrod, ko je odhajal iz so-be, objel ljubeznjivo postavo.

Štirindvajseto poglavje.

Žalostno so ropotale kepe prsti na krsto. Po nebu so se podili sivi težki oblaki. Vihar je pripogibal gola drevesa in je tutil žalost-no pesem. Izbral se je z dolgimi črnimi pajčolanmi žalostnih žena.

Velika množica ljudi se je zbrala pred svežim grobom mlade, lepe gospe Dore Hosemannove.

Duhovnik je ob grobu govoril zelo gauljivo, da so bile solzne oči vseh navzočih. Slišati je bilo tiho ihtenje. Vdovec je bil neuto-lajljiv. Njegova bolelo je bila prevlika, da bi mogel zatajiti svoja čustva.

Grofica Bernhausenova, zakrita v črni pajčolan, da je skoro ni bilo mogoče spoznati, je s težkimi koraki odhajala ob roki svoje starejše hčere Gizele.

Anna, ki je bila v pričakovanju materinega veselja, ni mogla spremljati svojega moža in tasta. Poleg Gizele je stala Viviane. Ža-lost in obenem nekako zaničevanje je bilo na njenem obrazu. Na-vzdle težkemu kožuho jo je stresal mrz.

Bled in žalosten stoji njen mož poleg nje. Četudi mu je bila Do-ra precej tuja, ga je njena smrt globoko zadel.

Ko so se pogrebi razhajali, je Hosemann vodil svojo tačco v svoj avtomobil, v katerega sta poleg njh sedla tudi Fritz Kiesling in njegov oče.

Gizela ostane sama. Med pogrebi je opazila njega, kateremu je imela izročiti zadnji pozdrav svoje sestre.

Sama stoji ob svežem grobu in mogla je dati duška svojim občutkom. Solze ji v neprestanem potoku lijejo po licih. Vstaviti jih ni mogla niti, ko stopi pred njo mož bledega obraza in objokanih oči. Na grob je vrzel dva beli, čudovito lepi orhideji.

— Z Bogom! — reče tiho.

Oba se pogledata. Podasta si roke. V boleti se počutita eno.

— In če pomislim, koliko lepote leži v tem grobu, — pravi Flor-stedt, — Tako tiho je šla od mene — ne da bi mi bila privoščila ono besedo v slovo.

— Vam obisk je bil slovo. In sedaj vam prinašam njen zadnji pozdrav. Zato sem tukaj na vas počakala. — "Povej mi", — tako mi je pisala, — "da sem ga neizmerno ljubila. Vedno! Njej gre svojo pot v solčno deželo; vedno bom pri njem". — Gizela ne more več dalje govoriti.

Florstedt je z veliko slastjo požiral njene besede.

— Ali bi smel to brati? — jo vpraša.

Po kratkem pomisleku mu da pismo, ki ga je imela s seboj.

Dolgo vise njegove oči na vrstah, ki so govorile o njem.

— Vedno in neizmerno me je ljubila! — pravi tiho. — In slika?

— Poslala vam jo bom jutri.

Gizela mu ponudi roko v slovo in Florstedt se skloni čez njo.

Nato ga Gizela pusti samega.

Harald Florstedt stoji ob grobu žene, ki mu je bila najzvišenej-se, najlepše in najsvetejše, ki ga je napolnjevala z žarečim navdu-šenjem in fantastičnimi umetniškimi sanjami in katero je iskreno ljubil.

Vihar je divjal mimo njega, vihar, ki je na svojih perutih no-sil v deželo pomlad. — pomlad, čas nove setve in novih upanj.

Ali je bilo zanj še kako upanje?

Oh, njegova upanja so bila pokopana v majhni rakvi tu doh.

kamor solnce več ne seže.

Težkih misli dolgo stoji pri grobu, predno se more odločiti, da gre. Zdelo se mu je, kot ga držale čudovito lepe, bele ženske ro-ke, kot bi vzdihovala in prosila rdeča, sladka usta: — Ostanj pri meni!

Globoko in težko diha. Kam ga popelje njegova domišljija? Ozre se okoli sebe. Temno in tiho te bolestinno poklekne pred zadnje počivališče mrtve žene — iz groba ni prihajal mir, temveč strah in groza. Kot strah so modeli nagrobni spomeniki proti mračnemu nebu.

Z vzdihom se napoti s pokopališča.

Viviane se je s svojim omžem po pogrebu odpeljala k svojim staršem, da bi jim poročala o lepem pogrebu.

Ni ni všlo radevednim Vivianinim očem, ne žalne obleke dam, ne bolečina komercialnega svetnika.

(Dalje prihodnjije).

KRVAVA BITKA V DRESDENU

Dočim je zborovalo v Berlinu o-ni na pogrebu nekega komunista, kar je že itak razburjene duhove še bolj podžgalo.

Ko je Friedrich izjavil: "Če dru-gi kollejo, holjemo tudi mi, če dru-streljajo, streljamo tudi mi," je policijski uradnik vstal in izjavil, da je shod razpuščen. Posledica je bila, da so takoj nastopili poli-ciaji, ki so začeli razganjati zboro-valet. Policijski so takoj obkolili go-vorniški oder in začeli potiskati o-gorčene komuniste nazaj. Nastala je nepopisna zmešnjava, ogorčenje je bilo vedno večje, od vseh strani so se čule psovke na račun policije.

Po dvorani in na galeriji so začeli kričati, da se mora shod nadaljeva-ti. Z galerije so začele padati pe-pelnice, krozniki, stoli itd. Ogor-čeni zborovalci se obmetavali poli-cijo z vsem, kar jim je prišlo v ro-ke. Policijski pravi, da so naenkrat počili z galerije tudi strelji in da so se krogle zarile v tla blizu poli-cijskih uradnikov.

V naslednjem trenutku so rabili prožje tudi policiaji. Vnela se je bitka med galerijo in dvorano. Ko-munisti v dvorani so navalili na poli-ciaje, da bi jih razorožili. Policijski so bili prisiljeni streljati. Kmalu je ležalo v dvorani 20 mrtvih in težko ranjenih, več je bilo pa tudi lažj-ranjenih. Policijski je dobila kenč-na na pomoč nov oddelek in tako j-dvorano izpraznila. Ranjence so prepeljali v bližnjo bolnico in mno-gi so že med prevozom umrli. Do petih zjutraj so našli 9 mrtvih in 11 težko ranjenih.

Ko je Friedrich izjavil: "Če dru-gi kollejo, holjemo tudi mi, če dru-streljajo, streljamo tudi mi," je policijski uradnik vstal in izjavil, da je shod razpuščen. Posledica je bila, da so takoj nastopili poli-ciaji, ki so začeli razganjati zboro-valet. Policijski so takoj obkolili go-vorniški oder in začeli potiskati o-gorčene komuniste nazaj. Nastala je nepopisna zmešnjava, ogorčenje je bilo vedno večje, od vseh strani so se čule psovke na račun policije.

Po dvorani in na galeriji so začeli kričati, da se mora shod nadaljeva-ti. Z galerije so začele padati pe-pelnice, krozniki, stoli itd. Ogor-čeni zborovalci se obmetavali poli-cijo z vsem, kar jim je prišlo v ro-ke. Policijski pravi, da so naenkrat počili z galerije tudi strelji in da so se krogle zarile v tla blizu poli-cijskih uradnikov.

V naslednjem trenutku so rabili prožje tudi policiaji. Vnela se je bitka med galerijo in dvorano. Ko-munisti v dvorani so navalili na poli-ciaje, da bi jih razorožili. Policijski so bili prisiljeni streljati. Kmalu je ležalo v dvorani 20 mrtvih in težko ranjenih, več je bilo pa tudi lažj-ranjenih. Policijski je dobila kenč-na na pomoč nov oddelek in tako j-dvorano izpraznila. Ranjence so prepeljali v bližnjo bolnico in mno-gi so že med prevozom umrli. Do petih zjutraj so našli 9 mrtvih in 11 težko ranjenih.

Ko je Friedrich izjavil: "Če dru-gi kollejo, holjemo tudi mi, če dru-streljajo, streljamo tudi mi," je policijski uradnik vstal in izjavil, da je shod razpuščen. Posledica je bila, da so takoj nastopili poli-ciaji, ki so začeli razganjati zboro-valet. Policijski so takoj obkolili go-vorniški oder in začeli potiskati o-gorčene komuniste nazaj. Nastala je nepopisna zmešnjava, ogorčenje je bilo vedno večje, od vseh strani so se čule psovke na račun policije.

Po dvorani in na galeriji so začeli kričati, da se mora shod nadaljeva-ti. Z galerije so začele padati pe-pelnice, krozniki, stoli itd. Ogor-čeni zborovalci se obmetavali poli-cijo z vsem, kar jim je prišlo v ro-ke. Policijski pravi, da so naenkrat počili z galerije tudi strelji in da so se krogle zarile v tla blizu poli-cijskih uradnikov.

V naslednjem trenutku so rabili prožje tudi policiaji. Vnela se je bitka med galerijo in dvorano. Ko-munisti v dvorani so navalili na poli-ciaje, da bi jih razorožili. Policijski so bili prisiljeni streljati. Kmalu je ležalo v dvorani 20 mrtvih in težko ranjenih, več je bilo pa tudi lažj-ranjenih. Policijski je dobila kenč-na na pomoč nov oddelek in tako j-dvorano izpraznila. Ranjence so prepeljali v bližnjo bolnico in mno-gi so že med prevozom umrli. Do petih zjutraj so našli 9 mrtvih in 11 težko ranjenih.

Ko je Friedrich izjavil: "Če dru-gi kollejo, holjemo tudi mi, če dru-streljajo, streljamo tudi mi," je policijski uradnik vstal in izjavil, da je shod razpuščen. Posledica je bila, da so takoj nastopili poli-ciaji, ki so začeli razganjati zboro-valet. Policijski so takoj obkolili go-vorniški oder in začeli potiskati o-gorčene komuniste nazaj. Nastala je nepopisna zmešnjava, ogorčenje je bilo vedno večje, od vseh strani so se čule psovke na račun policije.

Po dvorani in na galeriji so začeli kričati, da se mora shod nadaljeva-ti. Z galerije so začele padati pe-pelnice, krozniki, stoli itd. Ogor-čeni zborovalci se obmetavali poli-cijo z vsem, kar jim je prišlo v ro-ke. Policijski pravi, da so naenkrat počili z galerije tudi strelji in da so se krogle zarile v tla blizu poli-cijskih uradnikov.

V naslednjem trenutku so rabili prožje tudi policiaji. Vnela se je bitka med galerijo in dvorano. Ko-munisti v dvorani so navalili na poli-ciaje, da bi jih razorožili. Policijski so bili prisiljeni streljati. Kmalu je ležalo v dvorani 20 mrtvih in težko ranjenih, več je bilo pa tudi lažj-ranjenih. Policijski je dobila kenč-na na pomoč nov oddelek in tako j-dvorano izpraznila. Ranjence so prepeljali v bližnjo bolnico in mno-gi so že med prevozom umrli. Do petih zjutraj so našli 9 mrtvih in 11 težko ranjenih.

Ko je Friedrich izjavil: "Če dru-gi kollejo, holjemo tudi mi, če dru-streljajo, streljamo tudi mi," je policijski uradnik vstal in izjavil, da je shod razpuščen. Posledica je bila, da so takoj nastopili poli-ciaji, ki so začeli razganjati zboro-valet. Policijski so takoj obkolili go-vorniški oder in začeli potiskati o-gorčene komuniste nazaj. Nastala je nepopisna zmešnjava, ogorčenje je bilo vedno večje, od vseh strani so se čule psovke na račun policije.

Po dvorani in na galeriji so začeli kričati, da se mora shod nadaljeva-ti. Z galerije so začele padati pe-pelnice, krozniki, stoli itd. Ogor-čeni zborovalci se obmetavali poli-cijo z vsem, kar jim je prišlo v ro-ke. Policijski pravi, da so naenkrat počili z galerije tudi strelji in da so se krogle zarile v tla blizu poli-cijskih uradnikov.

V naslednjem trenutku so rabili prožje tudi policiaji. Vnela se je bitka med galerijo in dvorano. Ko-munisti v dvorani so navalili na poli-ciaje, da bi jih razorožili. Policijski so bili prisiljeni streljati. Kmalu je ležalo v dvorani 20 mrtvih in težko ranjenih, več je bilo pa tudi lažj-ranjenih. Policijski je dobila kenč-na na pomoč nov oddelek in tako j-dvorano izpraznila. Ranjence so prepeljali v bližnjo bolnico in mno-gi so že med prevozom umrli. Do petih zjutraj so našli 9 mrtvih in 11 težko ranjenih.

Ko je Friedrich izjavil: "Če dru-gi kollejo, holjemo tudi mi, če dru-streljajo, streljamo tudi mi," je policijski uradnik vstal in izjavil, da je shod razpuščen. Posledica je bila, da so takoj nastopili poli-ciaji, ki so začeli razganjati zboro-valet. Policijski so takoj obkolili go-vorniški oder in začeli potiskati o-gorčene komuniste nazaj. Nastala je nepopisna zmešnjava, ogorčenje je bilo vedno večje, od vseh strani so se čule psovke na račun policije.

Po dvorani in na galeriji so začeli kričati, da se mora shod nadaljeva-ti. Z galerije so začele padati pe-pelnice, krozniki, stoli itd. Ogor-čeni zborovalci se obmetavali poli-cijo z vsem, kar jim je prišlo v ro-ke. Policijski pravi, da so naenkrat počili z galerije tudi strelji in da so se krogle zarile v tla blizu poli-cijskih uradnikov.

V naslednjem trenutku so rabili prožje tudi policiaji. Vnela se je bitka med galerijo in dvorano. Ko-munisti v dvorani so navalili na poli-ciaje, da bi jih razorožili. Policijski so bili prisiljeni streljati. Kmalu je ležalo v dvorani 20 mrtvih in težko ranjenih, več je bilo pa tudi lažj-ranjenih. Policijski je dobila kenč-na na pomoč nov oddelek in tako j-dvorano izpraznila. Ranjence so prepeljali v bližnjo bolnico in mno-gi so že med prevozom umrli. Do petih zjutraj so našli 9 mrtvih in 11 težko ranjenih.

Ko je Friedrich izjavil: "Če dru-gi kollejo, holjemo tudi mi, če dru-streljajo, streljamo tudi mi," je policijski uradnik vstal in izjavil, da je shod razpuščen. Posledica je bila, da so takoj nastopili poli-ciaji, ki so začeli razganjati zboro-valet. Policijski so takoj obkolili go-vorniški oder in začeli potiskati o-gorčene komuniste nazaj. Nastala je nepopisna zmešnjava, ogorčenje je bilo vedno večje, od vseh strani so se čule psovke na račun policije.

Po dvorani in na galeriji so začeli kričati, da se mora shod nadaljeva-ti. Z galerije so začele padati pe-pelnice, krozniki, stoli itd. Ogor-čeni zborovalci se obmetavali poli-cijo z vsem, kar jim je prišlo v ro-ke. Policijski pravi, da so naenkrat počili z galerije tudi strelji in da so se krogle zarile v tla blizu poli-cijskih uradnikov.

V naslednjem trenutku so rabili prožje tudi policiaji. Vnela se je bitka med galerijo in dvorano. Ko-munisti v dvorani so navalili na poli-ciaje, da bi jih razorožili. Policijski so bili prisiljeni streljati. Kmalu je ležalo v dvorani 20 mrtvih in težko ranjenih, več je bilo pa tudi lažj-ranjenih. Policijski je dobila kenč-na na pomoč nov oddelek in tako j-dvorano izpraznila. Ranjence so prepeljali v bližnjo bolnico in mno-gi so že med prevozom umrli. Do petih zjutraj so našli 9 mrtvih in 11 težko ranjenih.

Ko je Friedrich izjavil: "Če dru-gi kollejo, holjemo tudi mi, če dru-streljajo, streljamo tudi mi," je policijski uradnik vstal in izjavil, da je shod razpuščen. Posledica je bila, da so takoj nastopili poli-ciaji, ki so začeli razganjati zboro-valet. Policijski so takoj obkolili go-vorniški oder in začeli potiskati o-gorčene komuniste nazaj. Nastala je nepopisna zmešnjava, ogorčenje je bilo vedno večje, od vseh strani so se čule psovke na račun policije.

Po dvorani in na galeriji so začeli kričati, da se mora shod nadaljeva-ti. Z galerije so začele padati pe-pelnice, krozniki, stoli itd. Ogor-čeni zborovalci se obmetavali poli-cijo z vsem, kar jim je prišlo v ro-ke. Policijski pravi, da so naenkrat počili z galerije tudi strelji in da so se krogle zarile v tla blizu poli-cijskih uradnikov.

V naslednjem trenutku so rabili prožje tudi policiaji. Vnela se je bitka med galerijo in dvorano. Ko-munisti v dvorani so navalili na poli-ciaje, da bi jih razorožili. Policijski so bili prisiljeni streljati. Kmalu je ležalo v dvorani 20 mrtvih in težko ranjenih, več je bilo pa tudi lažj-ranjenih. Policijski je dobila kenč-na na pomoč nov oddelek in tako j-dvorano izpraznila. Ranjence so prepeljali v bližnjo bolnico in mno-gi so že med prevozom umrli. Do petih zjutraj so našli 9 mrtvih in 11 težko ranjenih.

Ko je Friedrich izjavil: "Če dru-gi kollejo, holjemo tudi mi, če dru-streljajo, streljamo tudi mi," je policijski uradnik vstal in izjavil, da je shod razpuščen. Posledica je bila, da so takoj nastopili poli-ciaji, ki so začeli razganjati zboro-valet. Policijski so takoj obkolili go-vorniški oder in začeli potiskati o-gorčene komuniste nazaj. Nastala je nepopisna zmešnjava, ogorčenje je bilo vedno večje, od vseh strani so se čule psovke na račun policije.

Po dvorani in na galeriji so začeli kričati, da se mora shod nadaljeva-ti. Z galerije so začele padati pe-pelnice, krozniki, stoli itd. Ogor-čeni zborovalci se obmetavali poli-cijo z vsem, kar jim je prišlo v ro-ke. Policijski pravi, da so naenkrat počili z galerije tudi strelji in da so se krogle zarile v tla blizu poli-cijskih uradnikov.

V naslednjem trenutku so rabili prožje tudi policiaji. Vnela se je bitka med galerijo in dvorano. Ko-munisti v dvorani so navalili na poli-ciaje, da bi jih razorožili. Policijski so bili prisiljeni streljati. Kmalu je ležalo v dvorani 20 mrtvih in težko ranjenih, več je bilo pa tudi lažj-ranjenih. Policijski je dobila kenč-na na pomoč nov oddelek in tako j-dvorano izpraznila. Ranjence so prepeljali v bližnjo bolnico in mno-gi so že med prevozom umrli. Do petih zjutraj so našli 9 mrtvih in 11 težko ranjenih.

Ko je Friedrich izjavil: "Če dru-gi kollejo, holjemo tudi mi, če dru-streljajo, streljamo tudi mi," je policijski uradnik vstal in izjavil, da je shod razpuščen. Posledica je bila, da so takoj nastopili poli-ciaji, ki so začeli razganjati zboro-valet. Policijski so takoj obkolili go-vorniški oder in začeli potiskati o-gorčene komuniste nazaj. Nastala je nepopisna zmešnjava, ogorčenje je bilo vedno večje, od vseh strani so se čule psovke na račun policije.

Po dvorani in na galeriji so začeli kričati, da se mora shod nadaljeva-ti. Z galerije so začele padati pe-pelnice, krozniki, stoli itd. Ogor-čeni zborovalci se obmetavali poli-cijo z vsem, kar jim je prišlo v ro-ke. Policijski pravi, da so naenkrat počili z galerije tudi strelji in da so se krogle zarile v tla blizu poli-cijskih uradnikov.

V naslednjem trenutku so rabili prožje tudi policiaji. Vnela se je bitka med galerijo in dvorano. Ko-munisti v dvorani so navalili na poli-ciaje, da bi jih razorožili. Policijski so bili prisiljeni streljati. Kmalu je ležalo v dvorani 20 mrtvih in težko ranjenih, več je bilo pa tudi lažj-ranjenih. Policijski je dobila kenč-na na pomoč nov oddelek in tako j-dvorano izpraznila. Ranjence so prepeljali v bližnjo bolnico in mno-gi so že med prevozom umrli. Do petih zjutraj so našli 9 mrtvih in 11 težko ranjenih.

Ko je Friedrich izjavil: "Če dru-gi kollejo, holjemo tudi mi, če dru-streljajo, streljamo tudi mi," je policijski uradnik vstal in izjavil, da je shod razpuščen. Posledica je bila, da so takoj nastopili poli-ciaji, ki so začeli razganjati zboro-valet. Policijski so takoj obkolili go-vorniški oder in začeli potiskati o-gorčene komuniste nazaj. Nastala je nepopisna zmešnjava, ogorčenje je bilo vedno večje, od vseh strani so se čule psovke na račun policije.

Po dvorani in na galeriji so začeli kričati, da se mora shod nadaljeva-ti. Z galerije so začele padati pe-pelnice, krozniki, stoli itd. Ogor-čeni zborovalci se obmetavali poli-cijo z vsem, kar jim je prišlo v ro-ke. Policijski pravi, da so naenkrat počili z galerije tudi strelji in da so se krogle zarile v tla blizu poli-cijskih uradnikov.

V naslednjem trenutku so rabili prožje tudi policiaji. Vnela se je bitka med galerijo in dvorano. Ko-munisti v dvorani so navalili na poli-ciaje, da bi jih razorožili. Policijski so bili prisiljeni streljati. Kmalu je ležalo v dvorani 20 mrtvih in težko ranjenih, več je bilo pa tudi lažj-ranjenih. Policijski je dobila kenč-na na pomoč nov oddelek in tako j-dvorano izpraznila. Ranjence so prepeljali v bližnjo bolnico in mno-gi so že med prevozom umrli. Do petih zjutraj so našli 9 mrtvih in 11 težko ranjenih.

Ko je Friedrich izjavil: "Če dru-gi kollejo, holjemo tudi mi, če dru-streljajo, streljamo tudi mi," je policijski uradnik vstal in izjavil, da je shod razpuščen. Posledica je bila, da so takoj nastopili poli-ciaji, ki so začeli razganjati zboro-valet. Policijski so takoj obkolili go-vorniški oder in začeli potiskati o-gorčene komuniste nazaj. Nastala je nepopisna zmešnjava, ogorčenje je bilo vedno večje, od vseh strani so se čule psovke na račun policije.

Po dvorani in na galeriji so začeli kričati, da se mora shod nadaljeva-ti. Z galerije so začele padati pe-pelnice, krozniki, stoli itd. Ogor-čeni zborovalci se obmetavali poli-cijo z vsem, kar jim je prišlo v ro-ke. Policijski pravi, da so naenkrat počili z galerije tudi strelji in da so se krogle zarile v tla blizu poli-cijskih uradnikov.

V naslednjem trenutku so rabili prožje tudi policiaji. Vnela se je bitka med galerijo in dvorano. Ko-munisti v dvorani so navalili na poli-ciaje, da bi jih razorožili. Policijski so bili prisiljeni streljati. Kmalu je ležalo v dvorani 20 mrtvih in težko ranjenih, več je bilo pa tudi lažj-ranjenih. Pol